

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr.
Den 11. marts 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 26. februar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 328 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF).

Spørgsmål nr. 328 (alm. del)

Er ministeren enig i det synspunkt, at grænseværdien for hormonforstyrrende stoffer i produkter bør være nul, fordi der ikke er et sikkert niveau for udsættelse for hormonforstyrrende stoffer, der er miljøfremmede og syntetiske fremstillede jf. Danmarks bidrag "Input for the REACH-review in 2013 on endocrine disrupters" til EU's arbejde med hormonforstyrrende stoffer?

Svar

Jeg har stor fokus på EU-arbejdet med hormonforstyrrende stoffer og behovet for at begrænse brugen af dem, og der skal ikke herske tvivl om, at jeg er af den holdning, at hormonforstyrrende stoffer ikke skal anvendes i produkter, hvis de udgør en uacceptabel risiko for forbrugerne eller miljøet.

Rapporten "Input for the REACH-review in 2013 on endocrine disrupters" er et dansk indspil til EU's arbejde med regulering af hormonforstyrrende stoffer. I rapporten gennemgås den daværende viden om hormonforstyrrende stoffer, samt muligheden for at fastsætte en nedre grænse for effekter. Det blev konkluderet, at det i praksis er meget vanskeligt at fastsætte en sådan nedre grænse, enten fordi vores testmetoder ikke er designet til det, eller fordi en sådan nedre grænse i nogle tilfælde ikke eksisterer. Europa-Kommissionen har i et arbejdsdokument fra marts 2014 da også konkluderet, at man som udgangspunkt bør gå ud fra, at der ikke kan fastsættes en grænse for hormonforstyrrende stoffer, men at det dog ikke på forhånd kan udelukkes, at der for specifikke stoffer kan findes en sådan grænse.

Miljøstyrelsen har oplyst mig om, at de har bedt Center for Hormonforstyrrende Stoffer om i forlængelse af rapporten fra 2013 at lave en udredning om muligheder for at fastsætte en acceptabel nedre grænse for hormonforstyrrende stoffer, som i praksis vil beskytte mod risici ved udsættelsen. Dette vil svare til den tilgang, som vi også har til fx kræftfremkaldende stoffer, hvor der som udgangspunkt heller ikke kan fastsættes en nedre grænse for skadelige effekter, men hvor der alligevel fastsættes acceptable nedre grænser for specifikke stoffer.

Desværre går arbejdet med at identificere hormonforstyrrende stoffer meget langsomt i EU. Indtil videre er kun otte stoffer formelt identificeret som hormonforstyrrende. Derfor presser jeg også på i EU for at få udviklet kriterier for identifikation af hormonforstyrrende stoffer, så vi kan få identificeret sådanne stoffer, således at vi sammen kan nå målsætningen i EU's 7. Miljøhandlingsprogram

om at minimere udsættelsen for hormonforstyrrende stoffer. Når vi har identificeret stoffer som hormonforstyrrende, kan vi igangsætte nødvendige reguleringer, så eventuel brug af stofferne ikke udgør en risiko. For de otte stoffer, der er identificeret som hormonforstyrrende, er der nu igangsat reguleringsinitiativer, og jeg forventer, at brugen af stofferne fremover vil blive begrænset.

Jeg arbejder således målrettet på at få stofferne helt væk fra produkterne.

Kirsten Brosbøl

/

Michel Schilling